

Отъ кой ли крайъ далеги
 Сждбата ги доведе
 За брань и за побѣди,
 Та въ тоя гробъ на вѣги
 Тѣ станахж съсѣди?

Отъ кой ли небосклонъ ?
 Да ли отъ Кавказъ славний ?
 Отъ стени тѣ ли травни,
 Отъ тихиятъ ли Донъ
 Съ вълни дълбоки, равни ?

И може бы за нихъ
 Сърдца тунтжтъ горещи
 Съсъ грижи и съ надѣжди
 Подъ нѣкой покривъ тихъ
 И плачатъ черни вѣжди.

Бащата е на бой!
 А майка на дѣтето
 Показва югъ, небето
 И шушне: тамъ е той,
 Съ въздишка на сърцето.

.....

Но сижтъ тѣ въ хладень сънь
 Безвѣстни и бездомни,
 Печални, нѣми, скромни
 И нѣма кой на вѣнь
 За тѣхъ да си напомним!

Августа 1877. Свишовъ.
